

[Indenrigsministeren.]

Jeg maa maaske knytte et Par enkelte Bemærkninger til den ærede konservative Ordførers Udtalelser.

Det ærede Medlem ønskede, at Konverteringen i det hele taget kunde gennemføres saaledes, at der skabtes samme Lettelse for 3½ og 4 pCt.s Obligationer som for 4½ og 5 pCt.s Obligationerne. Jeg forstaaer ikke, hvad den ærede konservative Ordfører mener dermed. Med de Anskuelser, som han repræsenterer vedrørende Konverteringen, hvorefter det hele skal bygges paa Frivillighed, begriber jeg ikke, hvordan han kan tænke sig gennemført den samme Placering for de lavere forrentede og de højt forrentede Laan. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at den Stilling, de 4½ og 5 pCt.s Serier har kunnet faa, de Lempelse og Fordele, de har kunnet opnaa i Henseende til Henstandsudmeldelse, har deres Baggrund i Nedsættelsen af Renten med tilsvarende Forhøjelse af Hovedstolen uden Forøgelse af de halvaarige Udgifter, og noget tilsvarende er det umuligt at gennemføre for 3½ og 4 pCt.s Obligationerne, naar man bygger paa den Frivillighed, som det ærede Medlem er Tilhænger af. Jeg vilde derfor gerne høre, hvad det egentlig er, det ærede Medlem tænker sig gennemført paa dette Omraade inden for den givne Konverteringslovgivnings Rammer.

Til Begrundelse af sin Modstand mod § 3 anførte det ærede Medlem, at hans Parti ikke kunde gaa med til denne Affattelse, særlig under Hensyn til den Maade, hvorpaa Forslaget var blevet ført frem. Det forstaaer jeg ikke helt. Det ærede Medlem synes at slutte sig til den Karakterisering, som er givet i det andet høje Ting: at de paagældende Selskaber har faaet Kniven paa Struben. Jeg vil gerne om det rent faktiske i denne Forbindelse sige, at jeg har forelagt Lovforslaget paa samme Maade som andre Forslag, ud fra de Synspunkter, jeg har, ud fra den Opfattelse, at Forslaget, som jeg fremsatte det, byggede paa Rimelighed, og det er ikke mig, der har søgt Selskaberne for at faa tilvejebragt den nu trufne Ordning; det er Selskaberne, der har søgt mig og søgt Folketingsudvalget. Det er vist ogsaa rigtigt, at det er sket paa den Maade; det ærede Medlem sagde nok, hvad jeg synes var inkonsekvent, at jeg burde paa Forhaand have søgt at forhandle mig til Rette med Selskaberne, men netop ud fra det ærede Medlems Synspunkter synes jeg, at dette ikke havde været rigtigt. Hvis jeg havde søgt en Forhandling med Selskaberne paa Forhaand, vilde der have været Baggrund

for at sige, at jeg personlig havde sat dem Kniven paa Struben, at jeg skulde have sagt til dem: enten tiltræder I dette, eller ogsaa fremsættes der et Forslag af den og den Art. Det vilde i egentlig Forstand være at sætte Selskaberne Kniven paa Struben. Noget saadant er ikke sket. Lovforslaget er forelagt paa ganske almindelig Maade, ud fra de Synspunkter, Ministeriet har, og med Udsigt til at blive gennemført. Saa har Selskaberne imidlertid foretrukket en frivillig Ordning, og da Selskaberne derefter har givet deres Tilbud, er man gaaet ind paa dette. Jeg synes, det ærede Medlem skulde berømme baade Selskaberne, Folketingsudvalget og Ministeriet, fordi man paa en saa smuk Maade er blevet enig om Sagen.

Det ærede Medlem sagde, at dette Forslag var Udtryk for bl. a. min Lyst til at anvende de stærke Midler. Jeg ved slet ikke, hvad det ærede Medlem i denne Forbindelse tænker paa. Jeg tror ikke, der kan henvises til noget i den Retning. Det er lige stik modsat. Jeg ønsker absolut ikke at anvende stærke Midler, slet ikke, ikke, før det bliver absolut nødvendigt. Midlerne maa jo altid afpasses efter Formaalet, det er klart.

Det er opsigtsvækkende, at Det konservative Folkeparti her i Landstinget mener at maatte gaa imod Det konservative Partis Stilling i Folketinget — men det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i. Jeg tror, den Ordning, der her træffes, er rimelig, og jeg tror, det er i Forsikringsselskabernes egen Interesse, at man er gaaet dertil. Naar man i disse Dage har kunnet opleve, at et Forsikringsselskab proklamerer et Udbytte paa over 26 pCt. af den indbetalte Aktiekapital, vil det ikke af Befolkningen findes at staa meget godt til, at det samme Selskab maa forbeholde sig op imod 7 pCt. af sine Penge fra det Erhvervsliv, som arbejder meget haardt. Derfor tror jeg, som sagt, det er i Selskabernes egen Interesse, at man er kommet til denne Overenskomst, og jeg ved heller ikke bedre, end at Selskaberne mener, de er blevet meget smukt behandlet af Folketingsudvalget under de Forhandlinger, der har fundet Sted, og af mig, for saa vidt jeg deltog i dem.

Stein: Jeg tror i og for sig, at en Debat mellem den højtærede Indenrigsminister og mig angaaende de Spørgsmaal, der ligger for her, er ørkesløs, fordi vi principielt er saa uhyre forskelligt indstillet.

Sagen er den, at man gennem Lovforslaget, som det oprindeligt blev fremsat, havde trukket ud en enkelt Kreds af Er-